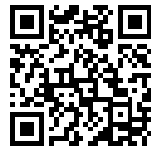

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

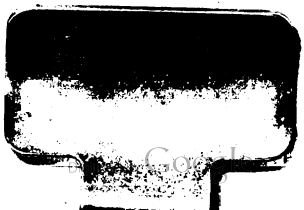
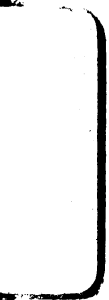
<https://books.google.com>

378

H

15

www.ck12.org
© 2012 CK12 Foundation

ARBATEL
DE MAGIA,

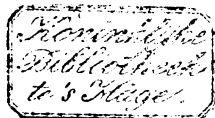
SEV PNEVMATICA
VETERVM, TVM MAGORVM
POPVLI DEI, TVM MAGORVM
GENTIVM, PRO ILLUSTRATIONE GLORIÆ,
ET PHILANTROPIAS DEI.

*Nunc primùm ex tenebris in lucem producta, contra Cacomas-
gos, & contemptores donorum Dei, ad utilitatem & de-
lectationem omnium, qui verè & piè delectantur
Dei Creaturis: & illis cum gratiarum actio-
ne utuntur ad honorem Dei, & utili-
tatem sui & proximi.*

LUGDUNI,

PER BERINGOS FRATRES.

ARBATEL DE MAGIA

dictus

ISAGOGÆ.

IN nomine Creatoris visibilium & invisibilium, qui invocantibus de thesauris suis revelat mysteria, & secreta sua, & paterne ac clementer ea largitur nobis sine transura. Is det nobis per unigenitum Filium tuum Dominum nostrum **JESUM** Christum ministros tuos spiritus secretorum revelatores, ut librum **ARBATELIS** conscribamus, de maximis secretis, quæ fas est hominem scire, illisque sine Dei offensa uti. Amen.

APHORISMORVM SEPTENA

prima.

APHORISMUS I.

Qui vult secreta scire, secreta secretè sciat custodire, & revelanda revelet: sigillanda sigillet: & sacrum non det canibus, nec margaritas projiciat ante porcos. Hanc legem observa, & aperientur tibi oculi mentis ad intelligenda secreta, & audies tibi divinitus revelari quicquid animus tuus desideraverit. Habebis etiam: prompta Angelorum Dei, & spirituum in natura ministeria obsequentiora, quàm ullus animus humanus desiderare queat.

A 2

APHO-

APHORISMVS II.

In omnibus invoca nomen Domini, & sine invocatio-
ne Dei per unigenitum filium nihil suscipias ad cogitan-
dum vel faciendum. Utere autem spiritibus tibi datis ac
attributis tanquam ministris, sine temeritate & præsump-
tione, cum debita reverentia erga spiritum dominum,
tanquam legatis Dei: & quod reliquum est vitæ, pacifi-
cè perages ad Dei honorem & tuam ac proximi utilita-
tem.

APHORISMVS III.

Vive tibi & Musis, multitudinis amicitias vita: Tempor-
is sis avarus: omnibus beneficus: utere donis tuis: voca-
tioni invigili: Verbum Dei nunquam recedat ab ore tuo.

APHORISMVS IV.

Obtemperâ benè morientibus: Fuge procrastinatio-
nem omnem: ad constantiam & gravitatem in dictis &
factis tuis te assuefac: Tentationibus têtatoris resiste per
verbum Dei: Fuge mundana, cœlestia quære: Non inni-
taris prudentiæ tuæ, sed in omnibus ad Deum respice, se-
cundum scripturæ sententiâ. Cum nescimus quid facia-
mus, ad te Deus elevamus oculos nostros, & à te expe-
ctamus auxilium. Vbi enim humana nos destituunt præ-
sidia, ibi Dei affulget auxilium, secundum Philonis di-
ctum.

APHORISMVS V.

Diligas Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex
omnibus viribus tuis, & proximum sicut te ipsum, &
Dominus te custodiet tanquam pupillam oculi sui, & ab
omni malo liberabit, ac te replebit omni suo bono, ni-
hilq; desiderabit anima tua, cujus non compos sis futu-
rus, modo tibi ad salutem corporis & animi contulerit.

APHORISMVS VI.

Quidquid didiceris, frequenter repete & menti tuæ
infige; & multum discas, non multæ, qui animus huma-
nus non potest omnib. par esse, nisi divinitus quis rege-
neraturus sit. Huic nihil est tam arduum, aut tam multi-
plex, cui par esse non possit.

APHO-

DE MAGIA:

APHORISMVS VII.

Invoca me in die tribulationis, & exaudiam te, & honorificabis me, dicit Dominus. Omnis autem ignorantia est tribulatio animi. Invoca ergo in ignorantia tua Dominum, & exaudiet te: & memento, ut honorem tribuas Deo, ac dicas cum Psalmista: Non nobis Domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

SEPTENA SECVNDA.

APHORISMVS VIII.

Sicut Scriptura testatur, quod Deus imponit nomina rebus aut personis, & simul cum illis etiam ibidem vires & officia quædam distribuit de thesauris suis: ita characteræ & nomina constellata non habent vires ratione figuræ vel pronunciationis, sed ratione virtutis seu officii, quæ Deus vel natura ad tale nomen, vel characterè ordinavit. Nulla enim est virtus vel in cœlo, vel in terra, vel in inferno, quæ non descendat à Deo, quo favente nihil quod habet, dare, & in actum traducere potest.

APHORISMVS IX.

Sapiëntia summa ea est, quæ in Deo: deinde in creaturis spiritualibus: postea corporalibus: quartò in natura & rebus naturalibus. Hæc longo intervallo sequuntur spiritus Apostatæ & reservati extremo iudicio. Sexto ministri poenarum in inferno, & obedientes Deo. Septimo non infimū locum Pygmæi tenent, & qui in elementis & elementatis habitāt. Omnes differentias sapiëntiæ creatoris & creaturæ cognoscere ac discernere convenit, ut quid in nostrum usum de unaquaque desumere debeamus, certo nobis constet, & quomodo id fiat vera sciamus: siquidem omnis creatura ad utilem finem naturæ humanæ condita est, & in eius ministerium sicut sacræ testantur literæ, ratio & experientia.

APHORISMVS X.

Deus Pater omnipotens, creator cœli & terræ, visibilibus omnium & invisibilibus, in sacris literis se ipsam conspiciendum proponit: & tanquam Pater qui tenet suos filios amat, docet nos quid sit utile, quid non, quid fugien-

A R B A T E L

fugiendum, quid amplectendum : deinde etiam nos summis propositis beneficiis corporalibus & æternis ad obedientiam allicit, ac propositis pœnis ab his, quæ nobis utilia non sunt deterret. Tu igitur sacras literas nocturna versato manu versato diurna, ut sis in præsentiarum & ad omnem æternitatem fœlix & beatus. Hoc fac & vives, quod te sacre docuerunt pagina.

APHORISMVS XI.

Numerus quaternarius est Pythagoricus, & primus quadratus, ergo hic ponemus fundamentum omnis sapientie post DEI reuelatam sapientiam in sacris literis, & ad considerandum in natura propositum.

Constituere ei, qui totus ex Deo pendet, omnis creature sapientiam inservire & obedire, seu volenti, sive nolenti, vel volentes, vel nolentes. Ac in hoc Dei elucescit omnipotentia, In hoc igitur **CARDORBI** consistit, **VT VELIMVS** nobis creaturam inservire, à nolentibus discernere : ac ut cuiusque sapientiam & officia nobis accomodare discamus. Hæc ars non nisi divinitus traditur, cui vult Deus sua secreta revelat, cui non vult aliquid de suis thesauris largiri, is invito Deo vi nihil abstulerit.

Ergo rectè τὴν πνευματικὴν ἐκτίμησιν à solo petamus Deo, qui nobis ea clementer impartiet. Qui enim nobis Filium dedit, & pro spiritu Sancto suo orare nos iussit, quanto magis totam creaturam, visibilia & invisibilia subiciet? *Quidquid petieritis, accipietis.* Videte, ne donis Dei abutamini, & omnia vobis cooperabuntur ad salutem. Et ante omnia in hoc invigilate, ut nomina vestra scripta sint in celo, hoc levius est quod vobis Spiritus obediens. Sicut Christus monet.

APHORISMVS XII.

In Actis Apostolorum inquit Spiritus Petro post visionem : Descende & noli dubitare, quia ego misi eos : cum accerieretur à Cornelio Centurione. Hoc modo vocali verbo omnes tradebantur disciplinæ per sanctos Dei angelos, sicut ex Egyptiorum patet monumentis. Et hæc postea humanis sunt depravata opinionibus, & impulsu malorum spirituum, qui zizania seminant in filios dissidentium, sicut manifestum est ex D. Paulo, & Hermete Trimegisto. Et non est alia **INSTAURANDI** **ARTES RATIO**, quam ex doctrina Sanctorum Dei spiri-

spirituum : quia vera fides est **ΞΙΛΑΥΔΙΤΥ**. Quod autem de veritate sis certus, nequē dubites, an spiritus qui tecum loquitur, vera an falsa pronunciet, dependet ex fide tua in Deum, ut cum paulo dicas. Scio qui confido. Si nullus passerulus potest cadere in terram sine voluntate patris qui in caelis est, quanto magis d̄ modicē fidei, te non patietur Deus decipi, si à Deo dependes, & illi soli adhaeres.

APHORISMVS XIII.

Vivit Dominus, & omnia quae vivunt, in ipso vivunt. Et est vere **ויהי**, qui datur universis ut sint quod sunt, & solo verbo vocali per filium de nihilo produxit omnia quae sunt, ut sint. Is vocat omnes stellas, omnem militiam caeli nominibus suis. Cui ergo Deus revelaverit NOMINA CREATURARUM suarum, is sciet veras vires, & rerum naturas : ordinem & politiam totius creaturae visibilis & invisibilis. Reliquum etiam est, ut à Deo potestatem accipiat producendi vires, in natura & universa creatura recondita de potentia in actum : de tenebris in lucem. **SCOPYS** igitur tuus esse debet, ut spirituum nomina teneas, hoc est, officia & potestates eorū : & ut à Deo illi tibi in ministerium subjiciatur, seu addicantur. Sicut **RAPHAEL** attributus fuit Tobiae ut parentem sanaret, ex periculis liberaret filium, & ei uxorem suam adduceret. Ita **MICHAEL** Dei fortitudo, populum Dei Gubernabat. **GABRIEL** Dei nuncius missus fuit Danieli, Mariae, Zachariae Iohannis Baptistae patri. Et tibi petenti datus est, qui te doceat, quae animus tuus desideraverit in rerum natura. Huius utaris ministerio cum metu & tremore, creatoris tui, redemptoris tui, & sanctificatoris tui, Patris videlicet, Filii & Spiritus S. & noli ullam occasionem praetermittere discendi, & vocationi tuae in vigilandi : & nihil reipsum necessarium desiderabis.

APHORISMVS XIV.

Vivit anima tua in aeternum per eum qui te creavit, Invoca igitur Dominum Deum tuum, & illi soli servias. Hoc feceris, si perpendas ad quem finem à Deo conditus sis, & quid Deo, quid proximo tuo debeas. **DEVS** à te requirit animam, ut honores filium, & filii verbum

A R B A T E E

custodias in corde tuo. Hunc si honoraveris, iam fecisti voluntatem Patris tui qui in cœlis est : PROXIMO officia humanitatis debes : & ut omnes ad te confugientes ad honorandum filium adducas : Hic sunt lex & prophetæ. IN TEMPORANIS debes Deum tanquam Patrem invocare, ut tibi det omnia huius vitæ necessaria : Proximum verò de donis Dei juvare debes, sive illa sint Spiritualia, seu corporalia bona.

Sic igitur orabis.

Domine Cœli & Terræ, omnium visibilium & invisibilium conditor & creator : ego indignus, te iubente, te invoco per filium tuum unigenitum Dominum nostrum Iesum Christum, ut des mihi Spiritum Sanctum tuum, qui me in veritate tua dirigat ad omne bonum tuum. AMEN.

Quia vero desiderio desidero artes huius vitæ, & necessarias nobis perfectè cognoscere, quæ immersæ sunt tantis tenebris, & conspurcæ infinitis humanis opinionibus, ut ego videam, me meis viribus nihil in iis assecuturum te non docente : da mihi unum de spiritibus tuis, qui nos doceat, quæ vis nos discere & cognoscere ad laudem & honorem tuum, & utilitatem proximi. Da mihi cor docile, ut quæ me docueris, facile percipiam, & in mentem meam recondam inde proferenda, tanquam de tuis in exhaustis thesauris ad omnes usus necessarios : & da mihi gratiam, ut tantis donis tuis humilimè cum metu & tremore utar, per Dominum nostrum IESUM CHRISTUM cum sancto Spiritu tuo. AMEN.

SEPTENA TERTIA.

APHORISMVS XV.

Spiritus Olympici dicuntur illi, qui in Firmamento, & in astris Firmamenti habitant, & horum officium est FATA decernere, & Fatales casus administrare, quatenus id Deo placuerit & permiserit : sic nulli neque malus Dæmon, neque malum fatum, qui sedet in aiutorio altissimi, nocuerit. Quilibet verò Olympicorum spirituum hoc docuerit aut effecerit, quod eius Astrum, cui addictus est, portenderit, tamen sine permissione divina nihil potentia ad actum deduxerit. Solus enim Deus est, qui & posse

posse & efficere illis dat: Deo conditori omnium parens super coelestia, coelestia sublunaria & infernaliam. Ideo in hoc incumbere, DEO DVCE, quæ suscipis, suscipias, ET OMNIA OPTATVM ET FELICEM SORTIENTVR FINEM, quemadmodum totius mundi testatur historia, & quotidiana ostendit experientia. Pius pax: impiis non est pax, dicit Dominus.

APHORISMVS XVI.

Septem sunt gubernatores seu officiorum differentia Olympi, quibus Deus voluit universam hanc mundi machinam administrari. Visibilia autem eorum Astra sunt: ARATRON, BETHOR, PHALEG, OCH, HAGITH, OPHIEL, PHVL. Olympico sermone. Quilibet præterea sub se habet militiam Firmamenti multiplicem.

ARATRON præest provinciis visibilibus xxxix.

BETHOR xvii.

PHALEG xxxv.

OCH xxviii.

HAGITH xxi.

OPHIEL xiv.

PHVL vii.

Vt sint Olympi provinciæ clxxxvi. in universum, in quibus suam politiam septem gubernatores administrant quæ omnia in ASTRONOMIA GRATIA explicantur disertè. Hoc autem loco quomodo ad COLLOQUIA deducuntur horum principes & potestates, explicandum est. ARATRON in Sabbatho & hora prima diei apparet, ac responsa dat de suis provinciis & provincialibus verissimè. Similiter & alii ordine in suis diebus & horis. Præest etiam quilibet 490. Annis. Principium Anomoliz simplicis, anno 60. ante Christum natum est principium administrationis BETHOR, & duravit ad annum Christi Domini. 430. cui successit PHALEG, usque ad 920. annum. Deinde OCH, ad 1410. annu, abhinc HAGITH regnat ad 1900. usque.

APHORISMVS XVII.

Magice evocantur septem gubernatorum principes, simpliciter eo tempore, quo diei & horis præunt, visibiliter aut invisibiliter, per sua nomina & officia, quæ illis Deus dedit, & proposito eius caractere, quem vel confirmauerint, vel ipsi dederint.

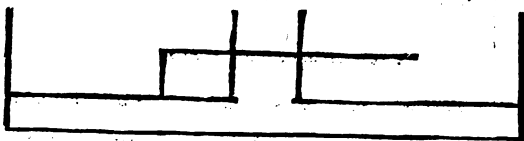
GURR

GUBERNATOR ARATRON habet in sua potestate, quae naturaliter facit, hoc est eodem modo in praedisposito subiecto, lea quae **ASTRONOMIA GRATIA** Saturninis viribus ascribuntur.

Quae vero libera sua voluntate facit, sunt :

- 1 Quod quae vis potest in lapidem convertere etiam in momento, veluti animal aut plantam retinentem eadem obiecta visus.
- 2 Convertit thesauros in carbones, ac contra carbones in thesauros.
- 3 Dat familiares cum definita potestate.
- 4 Docet Alchimiam, Magiam, Physicam.
- 5 Conciliat homini Pygmeos, homines pilosos.
- 6 Facit invisibilem.
- 7 Infecundum facit fecundum, & donat longae vitae.

CHARACTER EIVS.

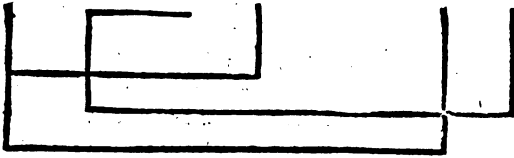

Habet sub se 49. Reges, 42. Principes, 35. Satrapas, 28. Duces, 21. Ministros coram se stantes, 14. Familiares, 7. Nuncios : imperat legionibus 36000. Legio est numerus 490.

BETHOR, Quae Iovi ascribuntur, gubernat : vocatus citò advenit. Quem suo caractere dignatur, ad maximas dignitates evehit, objicit thesauros, Aereos conciliat Spiritus, qui vera dant responsa. De loco ad locum transportant quas vis res & lapides preciosos, ac medicinas miraculosas in suis effectibus. Dat etiam familiares firmamenti, & potest ad 700. annos vitam prolongare, si Deus voluerit.

CHARA-

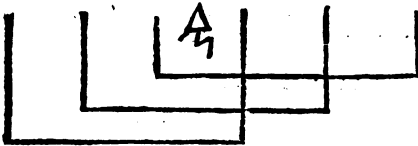
CHARACTER.

Habet sub se 42. Reges, 35. Principes, 28. Duces, 21. Consiliarios, 14. Ministros, 7. Nuncios, 29000. Legiones Spirituum.

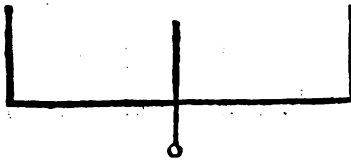
PAULEG præst Marti attributis: pacis Princeps: eius characterem cui tribuit, evehit ad summas dignitates in rebellica.

CHARACTER.

OCH Solaribus præst, dat 600. annos cum firma valetudine. Largitur sapientiam summam; dat spiritus præstantissimos, docet perfectam medicinam, convertit omnia in aurum purissimum & lapides pretiosos. Dat aurum, & crumenam pullulantem auro. Quem suo caractere dignum duxerit, facit tanquam Numen coli à Regibus totius mundi.

CHARACTER.

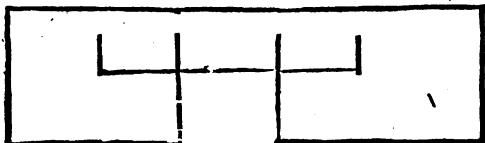

Habet sub se legiones 36536. Solus administrat omnia & sibi inserviunt sui spiritus per centurias.

HAGITH

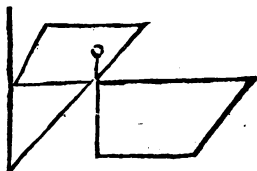
HACITH gubernat Venerea, quem suo dignatur caractere, formosissimum facit: & ornatum omni decore. Cuprum convertit in momento in aurum, & contra aurum in cuprum. Dat spiritus qui fideliter inserviunt iis quibus addicuntur.

CHARACTER.

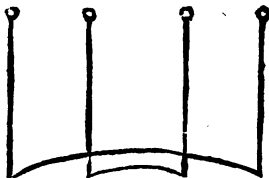
Habet legiones 4000. Spirituum, & singulis millenis præficit Reges statis temporibus.

ORPHIEL est gubernator Mercurialium, eius Character est talis.

Eius Spiritus accedunt ad legiones centum mille, dat Spiritus familiares facillimè. Docet omnes artes: & quæ suo car ète e dignatur, facit posse in momento argentum vivum convertere in lapidem philosophorum.

PHUL. hoc gaudet Characterè.

Omnia metalla in argentum commutat dicto & facto: Gubernat lunaria: sanat Hydropem: dat aqueos spiritus.

tus, & qui inferviunt homini corporali & visibili format facit 300. annos vivere.

GENERALISSIMA HVIVS

Secreti præcepta.

1. Gubernator quilibet cum omnibus suis Spiritibus agit: Alias naturaliter, semper scilicet eodem modo: Alias ex libera voluntate sua, si à Deo non impeditur.

2. Potest etiam omnia, quæ naturaliter longo tempore facit, in materia prædisposita, etiam repente in materia non prædisposita facere. Sicut OCH princeps Solarium longo tempore parat aurum in montibus, Minori tempore per Chemicam artem: in momento Magicè.

3. Verus & divinus Magus potest omnibus creaturis Dei & gubernatorum mundi officio uti ad nutum suum. Ideò illis obediunt mundi gubernatores, & VOCATI VENIUNT, ac iussa exequuntur, DEO tamen auctore, Sicut Iosue stetit sol in cælo.

Mediocribus Magis, mittunt de suis Spiritibus, qui in determinatis tantum quibusdam negotiis illis obtinerent. At Pseudomagos non audiunt, sed eos dæmonibus illudendos obiciunt, & in varia pericula conjiciuntur Deo mandante, sicut de Iudæis Jeremias capite 8. testatur.

4. In omnibus elementis sunt septem gubernatores cum suis exercitibus, qui æquali motu cum firmamenti moventur, ac semper inferiores à superioribus dependent, sicut in PHILOSOPHIA GRATIÆ docetur.

5. Ex utero matris ad Magiam producit homo, qui verus magus esse debet: alii qui seipfos ad hoc officium ingerunt, sunt infelices. Hic locum habet quod Iohannes Baptista inquit, nemo potest sibi accipere quicquam, nisi ei datum fuerit desuper.

6. Omnis Character à Spiritu datus quacunque ratione, habet suam efficaciam in hoc negotio, in quo datus est in tempore præfinito. Est autem eo utendum hora & die Planetaria qua datus est.

7. Vivit Deus, & vivit anima tua, pactum tuum servaveris quod cum spiritu revelatione in Deo habes: quod omnia fient, quæ Spiritus tibi promittit.

APHO-

APHORISMVS XVIII.

Olympicorum spirituum nomina ab aliis alia traduntur, sed tantum illa sunt efficacia, quæ unicuique traduntur per revelatorem Spiritum visibilem vel invisibilem : & unicuique traduntur, prout ipsi sunt prædestinati. Ideo dicuntur esse constellata, & raro efficaciam habent ultra 40. annos. Tutissimum igitur est tyronibus artis, ut sine nominibus per sola Spirituum officia operentur, & si ad Magiam præordinati fuerint, reliqua artis requisita se ultro offerent. ORATE TANTVM PRO FIDE CONSTANTE, & DEUS ordinabit omnia in tempore oportuno.

APHORISMVS XIX.

Olympus & eius incolæ informa Spirituum se ultro hominibus offerunt, & sua officia illis etiam in vitis præstant, quando magis si eos expetas aderunt. Quod autem etiam mali accedunt & evertores, sit ex vicia diaboli, & quod peccatis suis homines eos ad se alliciunt tanquam peccatores debitam poenam. Qui igitur experit familiariter conversari cum spiritibus, se custodiat ab enormibus peccatis, & diligenter oret pro custodia altissimi, & perundet per diaboli insidias ac eius impedimenta. Imo ipsemet ad utiliter inserviendum Mago à Deo illi mandabitur & adigetur.

APHORISMVS XX.

Omnia possibilia sunt credenti & volenti : Omnia impossibilia sunt incredulo & nolenti : Nihil magis impedit quam animi volubilitas, levitas, inconstantia, futilitas, ebrietas, libidines, inobedientia erga verbum Dei. Magum ergo oportet esse virum pium, probum, constantem in dictis & factis, firma fide in Deum, prudentem, & nullius rei avarum præterquam sapientiam, quæ est circa res divinas.

APHORISMVS XXI.

Olympicos Spiritus cum evocare volueris, observa ortum Solis diei, de cuius natura spiritum desideras, & dicta sequenti oratione fiet voti compos.

Omnipotens æterne Deus, qui totam Creaturam condidisti in laudem tuam, & honorem tuum, ac ministerium hominis oro, ut spiritum N. N. de Solari ordine mittas, qui me informet & doceat, quæ illum interrogavero :
aut

aut mihi medicinam adferat contra hydropem, &c. Verum non mea fiat voluntas, sed tua per *Iesum Christum* filium tuum unigenitum Dominum nostrum. Amen.

Sed ultra horam integram non defatiges Spiritum, nisi sit tibi familiariter addictus. *QVIA PLACIDE ET QUIETE VENISTI*, ac petitioni meae respondisti, ago Deo gratias, in cuius venisti nomine, ac eas nunc in pace ad ordines tuos, rediturus ad me cum te vocavero nomine tuo, aut per ordinem, aut per officium tuum, quod à creatore concessum est. Amen.

Ecclesiast. cap. 5. Ne quid precipitanter loquaris, neque festinet cor tuum proferre verbum coram Deo. Deus enim in caelo est & tu in terra: quo circa pauca sint verba tua. Nam in multa occupatione, occurrit somnium.

SEPTENA QUARTA.

APHORISMVS XXII.

Secretum id dicimus, quod industria humana sine revelatione nemo exquisiverit, cuius scientia latet in creatura à Deo occulta, quod tamen permittit spiritibus revelari ad debitum eius rei usum: & sunt secreta, vel de rebus divinis, vel naturalibus, vel humanis. Exquiras autem pauca & selectissima, quibus pluribus commendaris.

APHORISMVS XXIII.

Initio constitue de natura illius secreti, an per spiritus in forma personae, an per virtutes separatas, an organis humanis aut quomodocumque perfici queat, nec ne. Hoc deprehenso, require à spiritu, qui eam scit artem, vel quicquid est secreti, ut breviter tibi illud dicat. Et ora Deum, ut tibi suam gratiam adspiret, quò ad optatum finem secretum deducas in laudem & honorem Dei, ac proximi utilitatem.

APHORISMVS XXIV.

Maxima secreta sunt numero septem.

1. Primum. Est omnium morborum curatio, spatio septem dierum, vel per characteres, vel per naturalia, vel per superiores Spiritus cum divino auxilio.

2. Secundum est, vitam posse ad placitum producere ad quamcunque aetatem, vitam inquam corpoream & natu-

naturalem, Hanc primi habuere parentes.

3. Tertium, Habere obedientiam creaturarum in Elementis, quæ sunt in forma Spirituum personalium: item Pigmæorum, Saganarum, Nympharum, Driadum, Sylvaticorum hominum.

4. Quartum, Posse colloqui cum intelligentiis omnium rerum visibilium, & invisibilium, ac de quavis re audire, ad quid cui præest, conferat.

5. Quintum, Seipsum posse gubernare ad finem à Deo sibi præfixum.

6. Sextum, Nosse Deum & Christum; eiusve Spiritum Sanctum. Hæc est perfectio Microcosmi.

7. Septimum, Regenerari, ut sit Henochii rex inferioris mundi.

Septem hæc secreta sine DEI offensione homo didicerit à Spiritibus qui fuerit honesti & constantis animi.

SECRETA MEDIOCRIA SIMILITER

Septem sunt numero.

1. Metallorum transmutatio, quæ vulgò Alchimia dicitur certa quidem, si paucissimis datur, & non nisi ex peculiari gratia. Non est currentis neque volentis, sed miserentis Dei.

2. Metallica morborum cura, aut per magnalia lapidum pretiosorum, aut lapidis philosophici & similium usu.

3. Posse astronomica & mathematica præstare miracula, sicut sunt machinæ hydraulicæ, administrare negotia pro coeli influxu, & si quæ sunt similia.

4. Naturalis Magiæ opera, qualiacunq; illa sunt exhibere.

5. Omnes physicas prævisiones scire.

6. Omnes artes ex fundamento cognoscere, quæ manibus exercentur, & corporis muniis.

7. Omnes artes ex fundamento cognoscere, quæ per Angelicam hominis naturam exercentur.

Secreta minora sunt septem.

1. Rem gnauiter facere, & multum pecuniæ corradere.

2. De humili statu ad dignitates & honores ascendere, ac novam familiam fundare, quæ sit illustis & magnas res gerat.

3. In

3. In re militari excellere, & res magnas feliciter gerere, & esse capitis caput: Regum ac principum.

4. Esse bonum patrem familias ruri & in urbes

5. Esse mercatorem industrium & fortunatum.

6. Esse Philosophum, Mathematicum, Medicum, Aristotelicum, Platonicum, Ptolomaicum, Euclideum, Hippocraticum, Galenicum.

7. Esse Theologicum, Biblicum, Scholasticum, qui omnes scriptores Theologiae, veteres & novos didicisset.

APHORISMVS XXV.

1. Dictum est quid sit secretum, quae genera, quae species. Nunc restat dicere, quomodo ea quae desideramus scire, assequamur. Unica & vera via ad omnia secreta est, ut recurras ad Deum omnis boni autorem, & sicut Christus docet: Primò quæras regnū Dei & iustitiam eius, & cætera adjicientur vobis.

2. Item, Cavete ne corda vestra graventur crapula, & ebrietate & curis hujus vitæ.

3. Item, Commendans curas Domino, & ipse faciet.

4. Item, Ego Dominus Deus tuus docens te utilia: gubernans te in via qua ambulas.

5. Et intellectum tibi dabo, & docebo: in via quam gradietis, oculo meo te regam.

6. Item, Vos qui mali estis, scitis dare bona filiis vestris: Quantò magis pater vester, qui est in caelis, dabit Spiritum sanctum petentibus.

7. Item, Si volueritis facere voluntatem patris mei, qui in caelis est, verè discipuli mei estis, & veniemus ad vos & mansionem apud vos faciemus.

Septem hæc scripturæ loca, si de litera ad spiritum seu in actum deduxeris, errate non poteris, quin desideratam metam attingas, à scopò non aberrabis, & ipse Deus per Spiritum Sanctum suum te docebit utilia & verà: dabit etiam tibi ministros angelos suos tuos comites, doctores & adjuutores, ad omne secretum mundi. Mandabit & omni creaturæ, ut tibi obediat, ut lætus & gaudens dicas cum Apostolis, tibi obedire Spiritus. Tandem quod maximum est, certus eris, nomen tuum scriptum esse in caelis.

APHORISMVS XXVI.

Alia via est & communior, ut tibi revolentur, etiam

B

te

te inficio, secreta à Deo vel Spiritibus, qui secretum in sua potestate habent, vel per Somnia, vel per fortes imaginationes seu impressiones. Aut ex nativitate constellatione, per coelestes intelligentias. Hoc modo sunt viri heroici, sicut sunt pleriq; omnes decti viri in hoc mundo PLATO, ARISTOTELES, HIPPOCRATES, Galenus, Euclides, Archimedes, HERMES TRISMEGISTVS EST SECRETORVM PATER CVM THEOPHRASTO PARACELSO & in se omnes vires habet secretorum. Ad hoc secretum, Homerus, Hesiodus, Orpheus Pythagoras referendi sunt, tamen si hi non nihil precedentis secreti dona habuere. Huc referuntur Nymphidici, sicut Melusine filii, & diis geniti Achilles, Aeneas, Hercules. item, Cyrus, Alexander Magnus, Iulius Caesar, Lucullus, Sylla, Marius.

CANON est, ut uniusquisque noscat suum genium, & ut illi obtemperet iuxta verbum Dei ac caveat insidias mali genii, ne Bruti & M. Antonii calamitatibus involvatur. Huc refer IOVIANI Pontani librum de Fortuna & suo Euticho.

TERTIA VIA est improbus labor, quo sine aliquo divino numine nihil magni aut admiratione dignum aliquis assequitur, sicut dicitur:

Tu nihil invita dices faciesve Minerva.

Detestamur omnes Cacomagos, qui illicitis superstitionibus socios demoniorum faciunt, & quaedam quæ DEUS fieri permittit, loco poenæ à Diabolis impetrant. Sicut etiam alia sunt mala Diabolo authore, veluti de JUDA, testatur scriptura. Huc referuntur omnes Idolomania veterum & vestræ ætatis, ac sortium abusus, quælia multa habuit gentilitas. Huc etiam pertinet CHARONTICA evocatio manium, veluti SAVLIS cum MULIERE OPUS, & LUCANI defuncti militis VATICINIUM de eventu pugna pharsalicæ, & si quæ sunt similia.

APHORISMVS XXVII.

FAC CIRCULUM CENTRO A, qui sit B. C. D. E. Ad Ortum sit B. C. quadrum ad Septentrionem C. D. ad Occasum D. E. & ad Meridiem E. B. singulos quadrantes divide in septem partes: ut sint in universum 28. partes. Et partes rursus in quatuor dividantur, ut sint 112. circuli partes, ac tot sunt Secreta vera revelanda. Estq; hic CIRCULUS hoc modo divisus SIGILLVM SECRETORVM

TORVM totius mundi, quæ ab unico: A, centro pro-
 manant, hoc est ab indivisibili Deo in universâ creatu-
 ram. PRINCEPS ORIENTALIVM SECRETORVM
 residet in medio, & habet utrinq; ternos satrapas, quo-
 rum sub se quilibet habet 4, & ipse Princeps sibi qua-
 tuor retinuit. Hoc modo & reliqui quadrantes suos se-
 cretorum Principes & Satrapas cum quaternis suis secre-
 tis habent. Sed ORIENTIS est omnis Sapientiz studiû,
 OCCASUS roboris; MERIDIEI culturæ, SEPTEN-
 TRIONIS rigidioris vitæ. Orienti igitur MAXIMA
 commendata sunt SECRETA, Meridiei MEDIOCRIA.
 Occasui & Septentrioni MINORA. VSUS hujus secre-
 torum sigilli est, ut scias unde producantur Spiritus seu
 angeli, qui secreta sibi à Deo tradita doceant. Nomina a
 habent desumpta ab officiis & virtutib., prout Deus uni-
 cuiq; suum munus distribuit. Alius habet potestatem
 gladii, alius ventis, alius famis infligendæ populis, prout
 à Deo ordinatum fuerit. Alii sunt everfores urbium, sicut
 illi duo, qui missi erant ad evèrendum Sodomam & Go-
 morram, ac vicina loco: quemadmodum horum exem-
 pla testatur Scriptura sacra. Alii sunt vigilis regnorum,
 alii custodes privatorum proinde unusquisque sibi facile
 eorum FORMAVERIT NOMINA in sua lin-
 gua. Ita qui voluerit petat Angelum Medicum aut
 Philosophicum, aut Mathematicum, aut Angelum
 prudentiz civilis, Sapientiz supernaturalis, vel
 naturalis, aut qualemcumque & PETAT SERIO,
 maximo animi motu, FIDE & CONSTANTIA, ac sine
 dubio quod petet, accipiet à patre omnium Spirituum
 Deo. Hæc FIDES superat omnia sigilla, & subiicit illos
 voluntati hominis. Huic FIDEI succedit CHARACTE-
 RISSICA evocandi Angelos ratio, quæ sola ex revela-
 tione divina dependet: sed sine fide tamen prædicta,
 eaque præcedente iacet in obscuro. Si quis tamen iis non
 aliter atque memoriali uti voluerit, & veluti simplici
 aliquo à Deo ad hoc creato, cui talis virtus seu Spiritua-
 lis essentia alligata sit: poterit sine Dei offensa iis uti.
 Sed caveat, ne in Idololatriâ cadat ac Diaboli laqueos,
 qui suæ venerationi intentus facile INCAUTOS decipit.
 Et ipse non nisi solo digito Dei capitur, ac servituti homi-
 nis addicitur, ut pio etiam in viti serviant. Verum nõ
 sine TENTATIONIBUS & tribulationibus, siquidem
 mandatum habet, ut insidietur calcaneo CHRISTI seu
 femini mulieris. CVM METU igitur & tremore versan-
 dum

rum in Pneumatica, ac summa erga Deum reverentia, & cum GRAVITATE & JUSTITIA cum spiritualibus essentiis CONVERSANDUM. Ac ab omni levitate, suberbia, avaricia, vanitate, invidia, impietate sibi caveat. qui talia tractat nisi miserabiliter perire velit.

APHORISMVS XXVIII.

Quia omne bonorum à Deo, solo bono, à quo quæ volumus impetrare, oportet in Spiritu & veritate ac simplici corde orando. CONCLUSIO secreti secretorum est, ut se quisq; excitet ad orandum pro eo, quod quis desiderat, & non patietur repulsam. Non despiciat aliquis orationem suam: nam à quo petitur DEUS, & largiri potest, & largiri vult, modò agnoscamus authorem à quo suppliciter petamus desideria nostra: Clemens & bonus Pater amat filios desideriorum, sicut Daniele. & citius exaudit, quàm nos evincere possimus duriciem cordis nostri ad orandum. Sed non vult, ut demus Sanctum canibus, non vult esse despectum & contemptum cleinodiorum thesauri sui. Ergo diligenter & sæpe legas ac relegas primam septenam secretorum. Ac vitam omnemque cogitationes tuas instituas ac dirigas ad eas præceptiones, & omnia tibi ex animi tui sententia cedent in domino, cui confidis.

SEPTENA QUINTA.

APHORISMVS XXIX.

Ut Magiæ nostrum studium procedat ordine generalibus præceptis præmissis ad particularem accedamus explicationem. SPIRITUS aut sunt divini Ministri verbi & ecclesiæ ac membrorum eius: AUT sunt inservientes creaturæ in rebus corporalibus, partim ad salutem corporis & animi, partim ad interitum: nihilque sive boni sive mali fit sine certo & determinato ordine ac gubernatione. Qui bonum finem desiderat eum consequetur. Qui malum, etiam illum assequetur, idq; citissimè ex poena divina & everfione à divina voluntate. Proinde unusquisque suos scopos cum verbo Dei conferat, ac veluti ad lydium lapidem, dijudicet inter bonum & malum: & apud se constituat, quid fugiendum, quidve expetendū sit, quoq; apud se constituerit seu definiverit, sequatur gnæviter. NON PROCRASTINANDO, ut destinatâ pertingat metam.

APHO-

APHORISMVS XXX.

Qui divitias splendorem hujus vitæ, & Magistratus, honores, dignitates. Tyrannides. appetunt (idque magicè) SI ANNOTANTUR sedulo, affequentur eos. Unusquisque pro suo fato & industria, ac scientia Magica. Sicut Melesinæ historia testatur, & illius Magi, qui constituit, ut nullus natione Italus in æternum Neapoli Tyrannidem seu regnum obtineret: ac effecit, ut ille qui ipsius ætate regnabat, de sede deturbaretur. Usque aded est magna potestas vigilum seu tutelarium angelorum regnorum mundi.

APHORISMVS XXXI.

PRINCIPEM REGNI evocato, & jus in eum impetrato, & commenda quod volueris. & erit. quousque ille princeps rursus non fuerit absolutus ab obedientia per Magum succedentem. Proinde rursus Neapoli regnum. posset restitui Italis, si quis Magus evocaret illum, qui hunc ordinem instituit, & cum adigeret ad recantandum suum factum. Cogere etiam restituere eleinodia ex Magico thesauro ablata. LIBRUM, GEMMAM, & CORNU MAGICUM, quibus habitis, facile, si quis vellet. se mundi Monarcham instituerit. Sed ille JUDÆUS eligit vivere inter Deos usque ad judicium præ hujus mundi transitorii bonis? estque cor ejus excacatum, quod de Deo cæli & terræ nihil intelligit, aut cogitat amplius. sed immortalium deliciis fruitur in æternam suam perniciem. Et facilius evocaretur, quam PLOTINI GENIUS in Isidis Templo.

APHORISMVS XXXII.

Similiter & Romani ex Sibyllinis libris edocti, similitatione se mundi Dominos instituerunt, sicut testantur historia. Sed Minores Magistratus largiuntur Principis regni Satrapæ. Qui igitur Minori officio seu dignitati inhiat, Magicè Satrapam Principis evocet, & erit voti compos.

APHORISMVS XXXIII.

At qui spretis dignitatibus, solis inhiat divitiis, evocet Divitiarum Principem, vel unum de suis Satrapis. & voti fiet compos, in eo genere, quo voluerit ditescere, vel bonis terrestribus, vel mercatura, vel donis principum,

pum, vel studio Metallico, vel Chimicè, prout aliquem his discendi modis præsidem produxerit, & jus in illum obtinuerit.

APHORISMVS XXXIV.

Omnis evocatio est unius generis & formæ, fuitque olim Sibyllis & summis Sacerdotibus familiaris hæc ratio. Hoc nostro tempore per inscitiam & impietatem est in univèrsam amissa: quod etiam restat, est depravatum superstitionibus & mendaciis infinitis.

APHORISMVS XXXV.

MENS HUMANA est sola mirificorum operum effectrix, aded ut se junxerit cui spiritui voluerit. Conjuncta producit quæ vult: ided cautè in magicis procedendum, ne decipiant Syrenes & Monstra alia, quæ similiter mentis humanæ societatem appetunt. Semper igitur lateat sub alis Altissimi, ne se leoni rugienti devorandum offerat. Qui namque mundana appetunt, diffusè Sathanæ laqueos effugiunt.

SEPTENA SEXTA.

APHORISMVS XXXVI.

CAVENDUM est, ne experimenta experimentis commisceantur, sed ut unumquodque sit simplex duntaxat & unum. Nam Deus & Natura singula ad certum & destinatum finem ordinarunt. Ita. Exempli gratia, qui simplicissimis herbis & radicibus curant, omnium felicissimè curant. Hoc modo & in constellatis vocabulis & characteribus, lapidibus & similibus maximè latent influentiæ seu virtutes in actu, quæ sunt miraculi loco.

Ita sunt & dictiones, quæ pronuntiata statim exhibent obedientes creaturas visibiles & invisibiles, tam de nostro hoc mundo, quàm de Aqueo, Aereo, Subterfraneo & Olympico, Supercoelesti, Infernali, & tandem etiam divino.

Studendum igitur maximè simplicitati, & à Deo impetranda notitia talium simplicium: alias nulla alia ratione vel experientia deprehendi possunt.

APHORISMVS XXXVII.

Habent & singula suum locum & sortita decenter, **ORDO, RATIO, MODUS**, sunt, quæ facilitia reddunt omnes doctrinas tam visibilium quàm invisibilium creaturarum **ORDINIS** hæc est ratio, quod

quòd aliæ sunt creaturæ Lucis, aliæ Tenebrarum. Næ sunt vanitati subiectæ, quia se in tenebras præcipitârunt & mancipârunt æternis pœnis, rebellionis gratia. Hæc regnum est partim pulcherrimum in rebus transitoriis & caducis: una ex parte: quia non possent consistere sine aliqua virtute & maximis quibusdam Dei donis: partim verò fœdissimum & horrendum dictu, quod inundat omnibus flagitiis & peccatis, Idololatria, contemptu Dei, blasphemis veri Dei & operum eius: cultu dæmoniorum, inobedientia erga magistratum, seditionibus, homicidiis, latrocinis, tyrannide, adulteriis, nefandis libidinibus, rapinis, furtis, mendaciis, perjuryis, cupiditate dominandi. In hac mixtura consistit tenebrarum regnum. At lucis creaturæ, veritate æterna ac gratia Dei, & sunt Domini totius mundi, etiam tenebrarum dominis imperant tanquam Christi membra. Inter has & illas est æternum bellum, quoad Deus litem hanc dirimat suo ultimo iudicio.

APHORISMVS XXXVIII.

DUPLEX igitur est **MAGIA** sua prima divisione. Alia est Dei, quam donat Creaturis Lucis. Alia est similiter Dei, sed donum creaturarum tenebrarum: eaque duplex ad finem **BONUM** alia, ut cum Tenebrarum Principes coguntur Creaturæ benefacere, Deo eos cogente. Alia ad finem **MALUM**, cum Deus ad puniendum malos permittit tales Magicè decipi ad perniciem, vel etiam mandat tales in perniciem detrudi.

Secunda Divisio Magiæ est, quòd alia opera perficit instrumentis visibilibus per visibilia. Alia instrumentis invisibilibus per invisibilia. Alia commixtis tam modis quam instrumentis & effectibus.

Tertia Divisio est. Alia est quæ solius Dei invocatione perficitur. Hæc est partim Prophetica & Philosophica, partim sicut **THEOPHRASTICA**. Alia quæ per ignorantiam veri Dei cum Principibus spirituum agit, ut voti compos fiat, sicut est opus **MERCURIORUM**.

Quarta Divisio est, quòd alia à summo Deo descendendo cum bonis Angelis loco Dei suam Magiam exercet: talis erat Baalim Magia. Alia quæ satrapis malorum spirituum suas exercet actiones: tales fuere qui per minores gentium Deos operabantur.

Quinta Divisio est. Alii cum spiritibus apertè & eoràm facie ad faciem agunt, quod paucis datur. Alii per somnia aut alia signa agunt: qualia veteres ex auguriis & hostiis captabant.

Sexta Divisio est. Quod alii operantur per immortales creaturas. Alii per mortales Nymphas, Satyros, & similes aliorum elementorum incolas Pygmaeos, &c.

Septima Divisio est. Quòd aliis ultrò spiritus inserviunt sine arte. aliis vix per artem evocati inserviunt.

Inter has Magiæ species omnium præstantissima est, quæ à solo Deo dependet. Secunda, Cui ultrò spiritus fideliter serviunt. Tertia, quæ propria est Christianorum, quæ à Christi potestate, quam habet in coelo & in terra, dependet.

APHORISMVS XXXIX.

Apparatus ad artem Magicam descendam est septuplex.

Primum est, ut diu noctuque cogitet, quomodo in veram Dei notitiam ascendat, tum per verbum revelatum inde usque à mundo condito: tum per scalam creationis, & creaturarum, tum per mirabiles effectiones, quas exhibent visibiles & invisibiles Dei creaturæ.

Secundò requiritur, ut homo in seipsum descendat, se sequemet opemè novisse studeat: quid mortale in se habeat, quid immortale, quidque cujusque partis sui proprium sit, quid diversum.

Tertiò, ut discat per immortalem sui partem, æternum Deum colere, amare, & timere: atque in spiritu & veritate adorare: cum mortali verò sua parte ea facere, quæ sciverit Deo grata esse, & proximo utilia.

Hæc sunt tria summa & prima Magiæ præcepta, quibus quisque se paraverit ad veram Magiam, seu divinam sapientiam concupiscendam & assequendam, ut dignus habeatur, cui Angelicæ creaturæ inserviant, non tantum occultè, sed etiam manifestè, & de facie ad faciem.

Quartò, Cum ab utro matris quilibet ad certum genus vitæ vocetur invigilandum, ut quilibet pernoscat, an ad Magiam natus sit, & ad quam ejus speciem: Quod quisvis percipiet, qui hæc nostra legens faciliè perceperit, & experiundo se successus habere senserit. Nam non nisi parvulis & humilibus talia & tanta dantur dona.

Quintò,

Quintò advertendum, num circa se manifestè assistentes lentiat Spiritus in maximis negotiis suscipiendis: Quòd si tales senserit, manifestum quòd ex Dei ordinatione fiet M A G U S, hoc est, talis persona, quæ ministerio spirituum utatur ad præclaras res efficiendas. Hic ut plurimum peccatur, vel negligentia, vel incitia, vel contemptu, vel etiam nimia superstitione: peccatur etiã ingratitudine erga Deum, qua clarissimi viri plerique sibi postea exitium attraxerunt: peccatur & temeritate ac perversitate. Ac tandem etiam quando dona Dei non EO in HONORE habentur, quo requiritur, & παρασημα ὀφρων præferentur.

Sextò, Fide & Taciturnitate opus est futuro mago, maximè ut nihil proferat secretorum, quæ à spiritu sibi interduntur, sicut DANIELI mandatur. Sigillanda quædam, hoc est, non proferenda in publicum. Sic neque PAULO liberum erat, quæ viderat in revelatione, ut propalaret. Nemo crediderit, quantum in hoc unico præcepto situm sit.

Septimò requiritur summa justitia in futuro mago, hoc est, ut nihil impium, iniquum, injustum suscipiat, imò ne in animum quidem admittat, & sic defendetur divinitus ab omni malo.

APHORISMVS XL.

Cum circa se senserit aliquid in corporeum agens, vel exteriori aliquo sensu, vel interiori: se deinde secundum septem subsequentes leges gubernet ad magicum consequendum finem.

Prima hæc lex esto: ut sciat à Deo ordinatum sibi talem spiritum, ac cogitet se habere inspectorem suarum actionum & cogitationum omnium. Ideò omnem vitam suam ad ordinem præscriptum in verbo Dei dirigat.

Secundò semper cum Davide oret: Spiritum S. tuum ne auferas à me, & spiritu principali confirma me. Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos à malo. Ne des quæso Pater cœlestis potestatem spiritui mendaci, quemadmodum dedisti super Achab, ut periret, sed custodi me in veritate tua. Amen.

Tertio assuefaciat se ad probandos spiritus, sicut Scriptura monet: nam de spinis non leguntur uvæ. Omnia probemus, quod bonum & laudabile est apprehendamus, quod repugnat voluntati divinæ fugiamus.

Quartum est, ut simus remotissimi ab omni superstitione.

tionem. Est autem SUPERSTIO hoc in loco tribuere divinitatem rebus, in quibus nihil est divini: aut etiã electio à nobis cultu sine mandato Dei velle Deum colere: Quales sunt omnes ceremoniæ Magicæ Sathanicæ, quæ imprudenter se tanquam Deum coli vult.

Quintò fugienda est latría idolorum, quæ suo proprio motu potentiam divinam alligat Idolis aut aliis rebus, ubi non sunt à Creatore vel naturæ ordine positæ, qualia multa Cacomagi effingunt.

Sextò fugienda etiã insidiosa Diaboli Cacozylia, quæ imitatur creationis & Creatoris potentiam, ut verbo res producat, quæ non sunt, ut sint, quod est solummodò Omnipotentis Dei & Creaturæ incòmmunicabile.

Septimò inhærendum donis Dei & S. Spiritus, ut ea diligenter cognoscamus & exclamamus toto pectore & omnibus viribus nostris.

APHORISMVS XLI.

Accedimus ad novem hujus Tomi ultimos Aphorismos, quibus totam Isagogicam Magiam concludemus Divina adjuvante Clementia.

EST igitur ante omnia observandum, quid per Magum in hoc opere intelligimus.

Volumus autem eum esse Magum, cui Dei ex gratia manifestæ spirituales essentiæ serviunt ad cognitionem totius universi, & naturarum in his contentis, sive visibiles illæ sint, sive invisibiles. Hæc descriptio Magi latè patet, estque universalis.

CACOMAGUS est, cui ex divina permissione mali spiritus serviunt ad temporalem & æternam perniciem: ad dementandos homines, & avertendos à Deo. Talis fuit Simon Magus: cujus mentio fit in Actis Apostolorum, & in Clemente, quem D. PETRUS iussit deturbari in terram, cum se tanquam Deum ab immunis spiritibus juberet in aërem elevari.

In hunc ordinem referendi etiã omnes, qui in legibus XII. Tabularum notantur, & suis malefactis seu maleficiis innorescunt.

Utriusque Magicæ autem subdivisiones & species in sequentibus Tomis notabimus. Hoc loco suffecerit, quod scientiam BONI & MALI distinximus, cum utriusque primus HOMO possessionem in sui perniciem appetiverit. Veluti MOYSES & HERMES demonstrant.

APHO-

APHORISMVS XLII.

Sciendum secundò, quod Magus est persona ex utero matris ad hoc genus operis prædestinata, neque sibi quicquam aliquis de tantis rebus sumpserit, nisi ad hoc vocatus fuerit divinitus ad bonum finem ex Gratia, ad malum finem, ut compleatur Scriptura: Oportet scandala fieri, sed vñ illi homini, per quem. Proinde sicut & supra aliquoties monuimus, cum metu & tremore in hoc vivendum mundo.

NON negaverim tamen, aliquas utriusque Magiæ species, studio & diligentia aliquem assequi posse, si admittatur. Sed ad illa summa genera ne aspiraverit unquam. Imò si illa appetet, violabitur corpore & anima sine dubio. Tales sunt, qui ex operationibus Cacomagis ad montem OREB, aut solitudines quascunque transferuntur, aut mutilantur aliquo membro, aut discerpuntur simpliciter: aut tandem privantur mente, quemadmodum multis talia usu veniunt, ubi à Deo deserti traduntur Sathanæ.

SEPTENA SEPTIMA.

APHORISMVS XLIII.

Vivit Deus, & Dei opera vivunt in eo statu, quo esse voluerunt: nam voluit illos libertate sua ad obedientiam mandatorum aut inobedientiam eorum uti. Obedientibus proposuit sua præmia. In obedientibus proposuit poenas meritas. Libera ergo voluntate Spiritus per superbiam & contemptum Filii Dei à Deo Creatore deciverunt, & reservantur ad diem iræ. Estque illis relicta maxima potestas in creatione, sed tamen limitata, & semper freno Dei coërcentur suis limitibus. Magus igitur Dei, quod sapientem Dei sonat, seu à Deo informatum manu Dei ad omne æternum bonum deducitur & mediocria vel etiam summa corporalia.

Magna est potentia Sathanæ propter hominum magnam peccata. Ideò etiam magna Sathanici Magi præstiterint, & majora, quam quis unquam crediderit. Quamvis in suis limitibus subsistant, tamen illi supra omnem captum humanum sunt, quatenus ad corporalia & transitoria hujus vitæ: quemadmodum id multæ veterum testantur historiarum, & quotidiana rerum exempla. In fine utraque

que Magia à se invicem differunt, illa ad æterna bona transit, & temporalibus utitur cum gratiarum actione. Hæc de æternis parum est sollicita, sed tota se corporali- bus tradit, ut liberrimè omnibus suis fruatur cupidita- tibus & deliciis in Dei & iræ ejus contemptum.

APHORISMVS XLIV.

Transitus de communi hominum vita ad vitam magi- cam, non est alius nisi de eadem vita dormientem ad eandem vitam vigilantem. Quæ enim in communi vita hominibus accidunt ignorantibus & nescientibus, ea Magis accidunt scientibus & volentibus.

Magus intelligit quando animus ejus à seipso cogitat, deliberat, ratiocinatur, constituit, definit aliquid fa- ciendum observat quando suæ cogitationes ab assistente separata essentia proficiuntur, & probat de quo ordi- ne illa assistens separata essentia sit.

At homo Magiæ imperitus tanquam bellua affectibus sursum & deorsum fertur, cum à suo animo emananti- bus, tum impressis ab essentiis assistentibus: ac nescit per verbum Dei inimicorum consilia evertere, seque ab insidiis tentatoris præcustodire.

APHORISMVS XLV.

Summum Magiæ præceptum est scire, quid quisque ad usum accipere debeat ab assistente spiritu, quid res- puere: quod à Psalmista discet dicente: In quo corri- git adolescens viam suam? in custodiendo sermones tuos Domine. Custodire verbum Dei, ne illud malus rapiat de corde, summum est sapientiæ præceptum, reliquas suggestiones, quæ non sunt contra gloriam Dei, & cha- ritatem erga proximum, admittere & excipere licet, non interrogando à quali spiritu talis suggestio profici- catur. Cavendum tamen ne nimium circa non necessa- ria occupemur juxta Christi admonitionem: Martha. Martha, tu es sollicita circa plurima. Maria optimam partem sibi elegit, quæ non auferetur ab ea. Ita semper intuendum Christi dictum. Principiò querite regnum Dei & justiciam ejus, & cætera adjicientur vobis. Cæ- tera, hoc est, omnia quæ mortali Microcosmi parti de- bentur, victus, amictus, artes vitæ necessariæ.

APHO-

APHORISMVS XLVI.

Nihil adeò decet hominem, ac constantia in dictis & factis. Et cum simile gaudeat simile nulli sunt feliciores talibus: quia sancti angeli circa tales versantur, eorumque custodiam tenent. Contrà à versantur homines nihili & foliis leviores caducis. Ex his elicimus 46. Aphorismum. Prout se quisque gesserit, ita ad se allucietur ejus naturæ & conditionis spiritus. At verissimè quidam admonet, ne quis velit ultra suam vocationem se efferre, ne ad se vel ab extremis terrarum orbis aliquem malignum spiritum alliciat, à quo infatuetur, ac ad finalem perniciem pertrahatur. Hoc præceptum latissimè patet. Nam Midas cum omnia convertere vellet in aurum, ad se talem atraxit spiritum, qui hoc præstare posset, & per eum deceptus, ad mortem ex fame perductus fuisset, nisi ex misericordia Dei ejus stultitia correctà fuisset. Idem accidit nostris temporibus mulierculæ circum Franckfurtum ad Oderam, ut de omni re pecuniam raperet & devoraret. O si hoc præceptum homines perpenderent, & non Midæ similia historias pro fabulis haberent, diligentiores essent in moderandis suis affectibus & cogitationibus, neque ita perpetuò à spiritibus aureorum montium Utopiæ vexarentur. Proinde accuratè observandum, ut per verbum tales præsumptiones ex animo rejiciantur, dum recentes sunt, neque habitum fecerint in ocioso & divino verbo vacuo animo.

APHORISMVS XLVII.

In vocatione sua, qui fideliter versabitur, habebit etiam constantes ejus studii socios spiritus, qui ei omnes suppeditebunt successus. Quòd si etiam Magiæ aliquam notitiam habuerit, non gravabuntur se illi ostendere, ac familiariter cum ipso colloqui, & in diversis ministerijs ejusdem, quibus addicti sunt, inservire: in bonis, boni ad salutem, in malis, mali ad omne malum & perniciem. Non desunt exempla in historiis totius mundi, & quæ in dies in mundo accidunt. In bonis exemplo est Theodosius ante victoriam de Arbogasto. In malis Brutus antequam occumberet, cum à Cæsaris genio persequeretur, ac deposceretur ad poenam, ut se ipsum jugularet, qui Patrem patriæ, & suum patrem jugulaverat.

APHO.

APHORISMVS XLVIII.

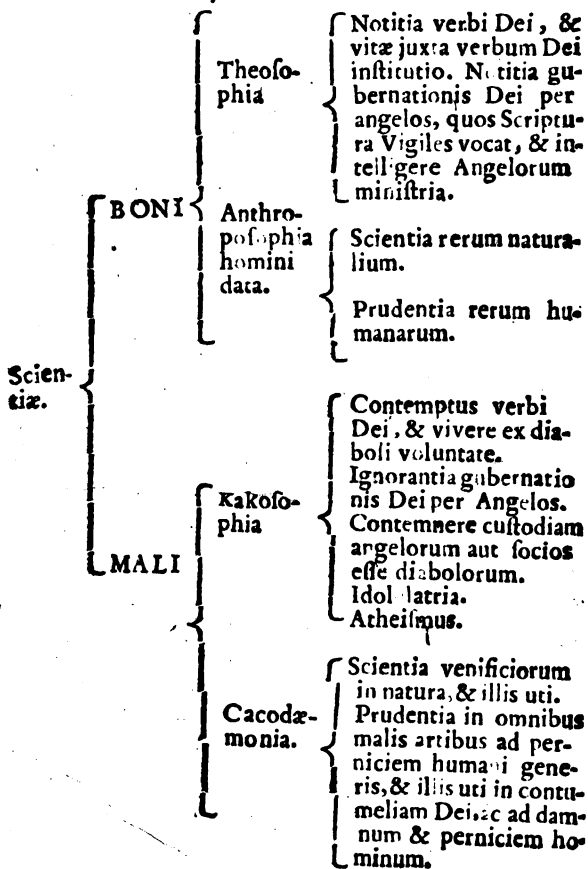
Omnia Magia est revelatio eius generis spirituum, cuius speciei est Magia. Ita novem Musæ Hesiodum ad novenam Magiam vocarunt, sicut de seipso manifestè testatur in Theogonia. Hæmerum Ulyssis genius in Psilogogia. Hermetem de sublimioribus animi spiritus. Mosen ipse Deus in rubo. Tres Magos, qui Christum quaesitum venerant Ierosolymam, Angelus Domini eorum ductor. Daniele Angelus Domini: Sic non est, ut quis gloriatur, non est volentis nec currentis, sed vel miseretis Dei, vel alicujus alterius spiritualis fati. Hinc omnia oritur Magia, & eò rursus devolvitur, seu bona illa fit, seu mala. Hoc modo Tages primus præceptor Magiæ Romanorum de terra profiliit, Dianæ Ephesiorum suum cultum quasi cœlitus demissum ostendit. Sic & Apollo, ac universa Gentium Religio accepta est ab iisdem Spiritibus, neque sunt ut Saducæorum opiniones, humana inventa.

APHORISMVS XLIX.

Conclusio hujus JSAGOGES esto idem quod superius nunc à nobis dictum est. Quemadmodum unus Deus, à quo omne bonum: & unum Peccatum, videlicet inobedientia erga Dei mandantis voluntatem, à quo omne malum. Ita Timor Domini initium sapientiæ, & omnis utilitas Magiæ. Nam timorem Dei sequitur obedientia erga voluntatem Dei. Hanc consequuntur Præsentia Dei & Spiritus Sancti, ac ministeria sanctorum Angelorum, & omnia bona de inexhaustis thesauris Dei.

At in utilis & damnosa Magia oritur ex eo, ubi ex corde timorem Dei amittimus, & nobis peccatum dominari patimur. Ibi statim Princeps hujus mundi, Deus hujus sæculi, talem instituit & initiat sacris regni sui, prout talem invenerit utilem suo regno. Ibi sicut Araneus muscam, quæ in suam telam incidit, irretit: ita & Sathan suam venationem laqueis cupiditatum illaqueat, donec eum exugat & exiccet ad materiam æterni ignis: hos fovet & tollit in altum, ut lapsu graviore ruant. Circumfer candidè lector, oculos & mentem tuam ad historias sacras & profanas, ad ea quæ indices fieri in mundo vides, & deprehendes omnia Magorum plena,
juxta

juxta duplicem scientiam. BONI & MALI, Quæ ut melius possint discerni, pro Isagoges conclusionem horû, divisionem & subdivisionem hic subjecimus, in quo quicque contemplari poterit, quid sequendum sibi sit, quid contra fugiendum: & quatenus unicuique instandandum sit ad competentem vitæ & vivendi terminum.

FINIS.

